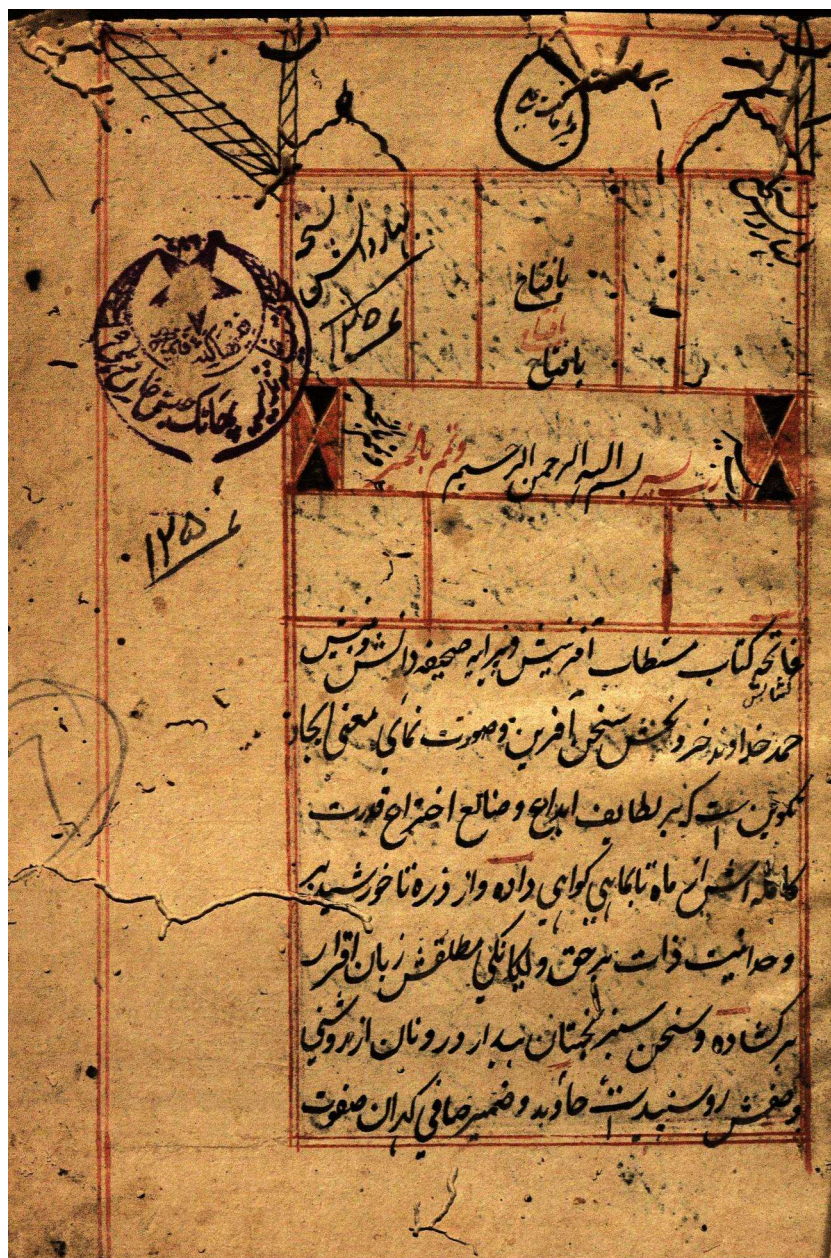

Nazeeria Collection

FUMIGATED

891.553
LIB B

فاتیح کتاب سطر آمیزش در این صیغه داشت
حمد خداوند خرد و بخشش سخن آفرین و صورت نمایی معنی ابدان
همچون است که بر لطایف ابداع و صنایع اختراع قدرت
کامه اشراش ماه تابانای کوی داده و از ذره تا خورشید
و حدائیت ذات بر حق و لیکانگی مطلقش زبان اقرار
بر کثرت و سخن سبز بختان بیدار در و نال از روی
و صفش رو سپیدت حاوید و ضمیر صافی که آن صفت

این از قوه بر توحید قدرت رنگ افشایی انجلی الوار ماه و غیر
انجلی سیریه برای رنگین هم آفرینش میسر رنگ نقوش لکار رنگ
و صورت کونگون جز قلم قدرت که بر صفحه ظهور الکلاد و این کون
اشکال مختلفه و اوضاع جداگانه در کارخانه بوقلمین جز
صنعت و الایت که در جلوه نمود آرد **اجابت** تو لکاری از
خاک صورت پاکت نو تویش باز کردن خاک تو دی
تواری از دل سنگ آتش لعل لعل آتش رنگ
همه از شع تو مکان و مکان همه در امر تو زمان زمین
اندک اعجاز بیشه دقیقه سخنان قضا و قدر از بدو شناس
اصناف صنعت سرایه حیرت بجای نسید و خطی
که تو کلف و خرد عقودت ای الزباب فضل مهر را
ماند گفت شرافت صفات کرمی ابریز بیان نیفتاد
که شرح آن تواند کرد روزی غفلت و نه تمیزی که در مقام

مهر را

چشم بین و عقل همه دان مقدسان ملا اعلی اراد را کاشی
حقیقت شناسی انبار ساسی دریافت اعتراف نماید و فکر
بلند آنکه رقیقه رسد و الا که ان عالم بالا از تصور او نامرات حق
صفایش بعجز و قصور که باید با پاسک مکان را و به حد و دست و
امکان را باین پس باید چه بار که خلقت بر امر حلیه پهای سواد
اعظم معرفتش کاریم با پیران و هم و خیال ناقص را با چنین
بستی فرو مایه چه مقدار که بر تر و فکر و کمالی و نظر نام شست
حضرت بخش بر زبان می و چون بر سا مکان سکته می
بدانست و صورت روشن و صانع محتاج لغز و حجیت
که سخن آفرین و اله حضرت را فکر ناقص انسان پیادری احوال
تحت اسباب سخن می تواند سنو و آفرین ساختن
ساحت آفرین کار را بمقدار و هم و از نظر زبان نتواند بود
بلند آنکه اندیشه را از طی مسافت این واری بر آفت